

ligt, at opdragelsesrejser er et kæmpestort problem, og derfor vil jeg selvfølgelig også i udvalget bede om dokumentation og nogle fakta om, hvor stort problemet er, og hvad der egentlig er tale om, så vi er enige om grundlaget for diskussionen. Det er jo vigtigt.

Så må jeg spørge ministeren: Hvorfor bruger man ikke den allerede eksisterende sociallovgivning, der jo netop giver mulighed for at fjerne barnet fra hjemmet, hvis det bliver udsat for overgreb? Som lovgivningen er i dag, er der jo allerede mulighed for at gribe ind, så jeg forstår simpelt hen ikke de fordele, ministeren mener, der er ved de foreslåede ændringer, når det gælder om at »beskytte« børn mod at blive sendt på opdragelsesrejse. Tværtimod bliver de taget som gidsler og bliver ofre. De bliver ikke beskyttet.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det sidste synes jeg fru Kornbek skulle ringe til Ole Gammelby i Kalundborg og spørge om. Han er socialudvalgsformand, og det er bl.a. ham, som har bedt om, at regeringen tager det problem alvorligt. Han kan se problemet udvikle sig i sin egen kommune, uden at han har redskaberne til at gøre noget ved det.

Angående omfanget: Selv om det kun var ti ulykkelige piger, det drejede sig om, ville jeg synes, det var et stort problem, men jeg er bange for, det er ti gange så mange. Det tyder tallene fra Kalundborg og Oslo på, så lad os bare være enige om, at det er et kæmpestort problem. Hvis vi kan spørge nogle flere kommuner, hvor stort problemet er hos dem, så lad os da gøre det.

Lad mig lige til sidst gøre opmærksom på, at hvis vi ikke knyttede disse nye bestemmelser om opholdstilladelse til straffeloven, fik regeringen da først skældud. Så ville vi virkelig blive hængt ud. Disse bestemmelser handler om udlændingeloven og om, hvem der får lov til at være i Danmark, og ved siden af har vi straffeloven og domstolene. Udlændingeloven siger nu, hvorledes visse afgørelser, som er truffet af domstolene, kan få konsekvenser for de afgørelser, som Udlændingestyrelsen træffer om opholdstilladelse. Sådan hænger det sammen.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Jeg er helt enig i det, ministeren sagde her til sidst, men min pointe var bare, at når man laver et lovforslag og kræver uddannelse og begynder at tale om demokratiske værdier osv. osv., må

det være, fordi der ligger noget i det, og fordi det må have en betydning af en vis karakter. Jeg synes egentlig, det er vigtigt at få defineret, hvad det er, man mener med de ting, men det kan vi jo finde ud af i løbet af udvalgsarbejdet.

Med hensyn til socialudvalgsformanden i Kalundborg: Jeg synes, det er fint, man lytter til, hvad han siger, og jeg er såmænd også sikker på, at problemet er endnu større end det, man oplever i Kalundborg. Det er også derfor, jeg er interesseret i at få at vide, hvilket grundlag regeringen har for at foretage de stramninger, og hvorfor regeringen ikke mener, det er muligt simpelt hen at gribe ind i spørgsmålet via serviceloven. Kunne man ikke lave nogle stramninger i serviceloven, så de børn ikke bliver kastebold i systemet? Bliver de ikke draget til ansvar og kommer til at stå som gidsler, burde udgangspunktet ikke være barnets tarv, og burde sagerne ikke ordnes via lovgivningen her i landet?

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Problemet er, at udlændingeloven bruges af forældrene. Nu prøver vi at indrette udlændingeloven sådan, at forældrene ikke i samme grad i modstrid med deres børns interesser kan forhindre børnene i at blive danske, hvis forældrene har tænkt sig, at de skal være i Danmark. Det handler om børn, som skal være i Danmark – det er vi enige om – men forældrene vil ikke have, at de skal blive for danske, og det er det, der er problemet.

Vi har så at sige fjernet retskravet på, at man til enhver tid kan få en 16-17-årig til landet, og det redskab skal bruges til at varetage de unges tarv. Det er ikke regeringen og forligspartierne, der vil skille forældre og børn ad, det er forældrene selv, der tvangsfjerner deres egne børn, og det er det, vi vil have et middel imod. Næsten alle forældre ønsker nemlig, at barnet skal bevare opholdstilladelsen i Danmark, og de nye bestemmelser skal være håndtaget, der giver mulighed for at varetage barnets interesser.

Så vil jeg bare her til sidst sige om forkynderne, at i dag afgøres tingene af embedsmænd, uden at vi har nogen særlig klare regler. Nu står der, at de skal have en baggrund for at være forkyndere, og at der skal være nogle, der har bedt dem om at komme. Hvis vi kan præcisere det yderligere, så lad os gøre det, men det er i hvert fald en forbedring i forhold til den nuværende uklare tilstand.